

TOLLASLABDA MESTERFOKON

DELLENBACH RUDOLF

EGYSZER-EGYSZER LÁTSZÓLAG MINDEN ELŐZMÉNY NÉLKÜL ELŐKERÜL EGY ÓRIÁSI TEHETSÉG, AKI AZ EREDMÉNYEIVEL MAGÁT A SPORTÁGAT IS A FIGYELMÜNK KÖZÉPPONTJÁBA HOZZA. DELLENBACH RUDOLF MÉG CSAK 16 ÉVES, DE MÁRIS SOKAT KÖSZÖNHET NEKI A TOLLASLABDASPORT.

A családi emlékezetben biztos helye van kedvenc nyári időtöltésünknek, amikor vére menő házi tollasbajnokságokat rendeztünk. Ázsiában a tollas az egyik legnépszerűbb sport, a foci például közel sem mozgat meg annyi nézőt, mint egy-egy ütős verseny. Bár Magyarországon kevésbé híres a tollas, néhány éve a korosztályos bajnokságok felejthetetlen alakja a székesfehérvári születésű Dellenbach Rudolf. Vajon miért döntött úgy egy fiatal srác, hogy tollaslabda-versenyző akar lenni? Édesanyja röplabdázott, és mindig fontosnak tartotta, hogy a fia rendszeresen mozogjon. A röplabdapálya mellett tartották a tollasedzést. Rudolf egy ideig nézte, majd beállt a játékosok közé. Ekkor 9 éves volt. „Az első perctől fogva beleszerettem ebbe a sportba, ez a mindennem. Egy-egy verseny után pihenni kell néhány napig, nekem éppen ez a legnehezebb. Ha nincs a kezemben ütő egy héttig, akkor az olyan, mintha nem is én lennék.” A még mindig csak 16 éves sportoló profin készül a versenyekre, tudatosan, évekre előre tervez. Szinte a kezdettől sorra jöttek a sikerek, s ekkor megke-

resték Hamza Csabát, a nemzetközi tekintélyű edzőt, aki jelenleg Milánóban edzi az olasz felnőtt tollaslabda-válogatottat. Arra kérték, nézze meg, valóban van-e értelme a fiúnak komolyan foglalkozni a versenysporttal. Az egy hétre tervezett utazásból évek lettek, miután az erdélyi származású edző meglátta a 11 éves srácban a tehet-

séget. Szárnyai alá vette, és nagy segítséget jelentett, hogy a családjá is befogadta, kinti klubja pedig a Diesse Mediterranea lett. „Tudtam, hogy áldozatot kell hoznom, ha valamit el akarok érni. Édesanyám pedig mindig bízott bennem, és ma sem kételkedik egy percig sem, hogy egyszer nagy játékos leszek belőlem. Ott, Olaszországban eldőt, hogy most már végleg komolyra fordult az egész, és sportoló leszek.”

A napi 4 óra edzésprogramot úgy állították össze a magyar és külföldi edzői, hogy abban fizikai, ügyesség és mentális gyakorlatok egyaránt vannak. Az eredmények pedig őt igazolják. Európában az első három között tartják számon a saját korosztályában. „Komolyan veszem az edzéseket, sokszor túl komolyan is. Nincs semmi lazálás. Mindig hallgatok az edzőimre, nélkülük sehol sem jutottam volna. Idén őszől az edzéseimet a szeptemberben megnyíló pécsi Tollaslabda Akadémia segíti, olasz felkészülésem pedig a milánói Palabadminton Centrumban folytatódik.”

Az idei nyáron csak pár napra megy pecázni a barátokkal, mert készül a novemberi, portugáliai Európa-bajnokságra, de előtte még a kínai U19-es vb következik. Addig pedig sok kvalifikációs versenyen indul, hogy jó kiemelést kapjon. S a távolabbi tervek? „2016-ban, de legkésőbb 2020-ban olimpiai bajnok szeretnék lenni. Mindent megpróbálok, hogy eljussak odáig. És szívesen lennék a most 4 éves kishúgom tollaslabda-edzője...”

A MOL évente mintegy 150 tehetséges ifjú sportolót támogat. Sokan közülük komoly eredményeket érnek el kitartó munkával olyan sportágakban, amelyek ismertsége nem hasonlítható össze a fociéval vagy a hazai pályán népszerű más sportokéval.

“NINCS SEMMI LAZSÁLÁS.”

Rudolf kilencszeres magyar bajnok, hatszoros diákolimpiai bajnok, valamint számos nemzetközi junior- és felnőttverseny győztese, holott csak 16 éves. Jelenleg Európa egyik legjobb utánpótláskorú játékosa. Már öt egymást követő évben lett itthon az évad játékosa.

Utazási költségeihez nyerte el a MOL Tehetségtámogató Program támogatását 2008 és 2009 után – immár harmadik alkalommal.